

Mál nr. 394/2020**M og
V v/ ábyrgðartryggingar atvinnureksturs.****Ágreiningur um bótaskyldu vegna bilunar í dælubúnaði í fjölbýlishúsi.****Gögn.**

Málskot, mótttekið 20.11.2020, ásamt fylgigögnum og síðari athugasemdum.
Bréf V, dags. 8.11.2020 (svo), ásamt fylgigögnum.

Málsatvik.

Samkvæmt tjónstilkynningu til V, dags., 31. mars 2020, tilkynnti M sem vátryggingartaki um tjón sem hann kveðst hafa valdið 3. febrúar 2020 og bera skaðabótaábyrgð á gagnvart húsfélaginu A. Í tilkynningunni er tjónsatvikinu lýst nánar svo að búið hafi verið að setja upp dælur og stjórnstöð sem hafi átt að stjórna dælunum þannig að þær slökkvi á sér. Það hafi hins vegar ekki gerst og dælurnar gengið þurrar og brunnið yfir. Í fyrstu var talið að stjórnstöðin væri biluð og ný stjórnstöð sett upp með tilheyrandi kostnaði. Dælurnar hafi aftur brunnið yfir og þá hafi verið ljóst að bilunina væri ekki vað rekja til stjórnstöðvarinnar. Mikil leit hafi verið gerð að biluninni en ekkert fundist fyrr en við tilviljun að bilun í rafmagnskapli hafi komið í ljós.

Samkvæmt fyrirliggjandi yfirlýsingu nafngreinds aðila kveðst viðkomandi hafa verið á vettvangi við A 3. febrúar 2020 þegar fyrirsvarsmaður M hafi unnið að því að setja upp nýjan dælubúnað við A. Í yfirlýsinguinni segir m.a. að eftir að dælurnar hafi brunnið yfir í síðara sinnið hafi komið í ljós bilun í rafmagnskapli sem fólst í því að leiðslum inni í kaplinum hafi slegið saman. Þá segir að „[þ]egar viðgerð hófst við að setja nýjar dælur og stjórnstöð“ hafi fyrirsvarsmaðurinn ekki kannað „með virkni allra rafmagnskapla, en eflaust hefði verið rétt að kanna kaplana áður en ný stjórnstöð og nýjar dælur voru tengdar.“

M hefur krafist þess að tjón sem hlaust af biluninni verði bætt úr ábyrgðartryggingu þeirri sem hann hefur í gildi hjá V. Í málskoti kveður M að atvikið megi rekja til þess að hann hafi látið hjá líða að kanna virkni allra rafmagnskapla áður en hann hófst handa við að tengja nýja stjórnstöð og nýjar dælur. Hefði hann sem fagmaður og á grundvelli reynslu sinnar átt að athuga með grundvallarþætti eins og virkni rafmagnskaplanna áður en tækin voru sett upp og tengd. Vönduð og fagleg vinnubrögð hefðu verið að kanna fyrirfram hvort allir rafmagnskaplar væru í lagi. V hefur hafnað bótaskyldu annars vegar á þeirri forsendu að vátryggingin taki ekki til tjóns eins og hér um ræðir og hins vegar að samkvæmt gögnum málsins hafi ekki verið sýnt fram á skaðabótaábyrgð M né heldur að A hafi orðið fyrir fjártjóni vegna atviksins.

Álit.

Samkvæmt 2. gr. í skilmálum ábyrgðartryggingar fyrir atvinnurekstur, sem M hafði í gildi hjá V, tekur vátryggingin til skaðabótaábyrgðar sem fellur á vátryggðan vegna líkamstjóns eða skemmda á munum vegna starfsemi þeirrar sem getið er í vátryggingarskírteini enda verði líkamstjónið eða skemmdirnar raktar til skyndilegs og óvænts atburðar. Í 3. gr. skilmálanna eru tilgreind ýmis tilvik sem eru undanþegin gildissviði vátryggingarinnar. Þannig kemur fram í h- og i-liðum greinarinnar að vátryggingin taki ekki til tjóns á munum annars vegar sem vátryggður hefur að láni, á leigu, til geymslu, sölu, flutnings eða eru af öðrum ástæðum í vörslu hans, þar á meðal muna sem vátryggður hefur tekið í heimildarleysi, og hins vegar tjóns á munum sem vátryggður tekur að sér að gera við, hreinsa, setja upp eða vinna við með einum eða öðrum hætti, ef tjónið verður af verkinu eða við verkið.

Í vátryggingarskírteini M vegna ábyrgðartryggingarinnar kemur fram varðandi forsendur iðgjalds að um sé að ræða vélaverkstæði og dæluviðgerðir. Þá er skráður í skírteinið svofelldur skildagi fyrir vélaverk: „Þrátt fyrir ákvæði almennra vátryggingarskilmála félagsins þar um vátryggir félagið gegn þeirri skaðabótaábyrgð er stofnast vegna skemmda á tækjum sem vátryggingartaki hefur til viðgerðar, hreinsunar eða geymslu. [...] Ef nauðsynlegt reynist að vinna verk að nýju að hluta eða öllu leyti vegna ófaglegrar eða ófullnægjandi vinnu, tekur vátryggingin ekki til kostnaðar við það.“

Ljóst er samkvæmt gögnum málsins að M hafði tekið að sér að setja upp dætur ásamt stjórnstöð hjá A en dæturnar munu hafa brúnað yfir vegna bilunar í rafmagnskapli sem starfsmenn M hafi átt að gera sér grein fyrir áður en dæturnar voru teknar í notkun. Þannig var í grunninn um að ræða bilun sem kom upp í umræddum dælum í tengslum við uppsetningu þeirra og hlaut, að því er M kveður, af völdum ófaglegar vinnu af hans hálfu. Er því um að ræða tjónsatvik sem undanþáguákvæði i-liðar í 3. gr. vátryggingarskilmálanna tekur til, þ.e. að vátryggingin taki ekki til tjóns sem vátryggður tekur m.a. að sér að gera við eða setja upp. Skildagi sá sem skráður er í vátryggingarskírteinið getur ekki átt við hér af þeirri ástæðu að hann tekur einungis til tjóns á tækjum sem vátryggingartaki hefur til viðgerðar, hreinsunar eða geymslu auk þess sem hann á ekki við þegar um er að ræða kostnað við verk sem nauðsynlegt reynist að vinna að nýju að hluta eða öllu leyti vegna ófaglegrar eða ófullnægjandi vinnu. Þá getur heldur engu breytt í þessu tilviki þó þess sé getið í vátryggingarskírteininu varðandi starfsemi M að hún felist í rekstri vélaverkstæðis og dæluviðgerðum, enda er hér fyrst og fremst um að ræða tilgreiningu á áhættuflokki starfseminnar sem lagður er til grundvallar við ákvörðun iðgjalds. Um gildissvið vátryggingarinnar er fjallað í viðkomandi vátryggingarskilmálum og eftir atvikum þeim skildögum sem getið er í vátryggingarskírteini. Samkvæmt því sem að hér að framan greinir telst tjón það, sem M á að hafa valdið á dælum og stjórnstöð hjá A, falla utan gildissviðs ábyrgðartryggingarinnar. Þegar af þeirri ástæðu fæst tjónið ekki bætt úr ábyrgðartryggingunni.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á að kostnaður við viðgerð á dæluþúnaði í eigu A, húsfélagsins fái bættur úr ábyrgðartryggingu hans hjá V.

Reykjavík, 12. janúar 2021.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson lögm.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.